

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Rezka a soudců JUDr. Ladislava Pavlíčka a JUDr. Karla Šabaty, PhD., ve věci

zletilého: **D. M.**, narozený dne XXXX
bytem XXXX, XXXX
zastoupený advokátem JUDr. Ctiborem Palichem
sídlem Vejvanovského 384, 767 01 Kroměříž

syna matky: **N. M.**, narozená dne XXXX
bytem XXXX, XXXX
zastoupená advokátem JUDr. Ctiborem Palichem
sídlem Vejvanovského 384, 767 01 Kroměříž

syna otce: **J. B.**, narozený dne XXXX
bytem XXXX, XXXX

o změnu výživného

o odvolání otce proti rozsudku Okresního soudu v Kroměříži ze dne 20. 12. 2019
č. j. 0 P 175/2001-698

takto:

I. Rozsudek soudu I. stupně se mění takto:

Rozsudek Okresního soudu v Kroměříži č. j. 13 P 175/2001-179 ze dne 15. 12. 2003 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočka Zlín č. j. 60 Co 241/2004-235 ze dne 26. 5. 2005, kterým bylo otci stanoveno výživné pro D. M. ve výši 2.000 Kč měsíčně, se mění tak, že od 16. 3. 2012 do 31. 8. 2016 se výživné otce pro D. M. zvyšuje na 3.000 Kč měsíčně, od 1. 9. 2016 do 31. 7. 2020 na 3.400 Kč měsíčně a od 1. 8. 2020 do budoucna na částku 3.800 Kč měsíčně, výživné je splatné vždy do každého 15. dne měsíce, na který je určeno, k rukám zletilého D. M..

Dlužné zvýšené výživné za období od 16. 3. 2012 do 31. 8. 2020 ve výši 121.100 Kč je otec povinen zaplatit k rukám zletilého D. M. do tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 20. 12. 2019, č. j. 0 P 175/2001-698, bylo otci zvýšeno výživné pro nyní již zletilého syna od 16. 3. 2012 na 5.000 Kč měsíčně. Otcí byla uložena povinnost zaplatit dlužné zvýšené výživné za dobu od 16. 3. 2012 do 31. 12. 2019 ve výši 280.548 Kč v pěti splátkách ve výši 60.000 Kč do 30. 6. 2020, ve výši 60.000 Kč do 30. 9. 2020, ve výši 60.000 Kč do 31. 12. 2020, ve výši 60.000 Kč do 31. 3. 2021 a ve výši 40.548 Kč do 30. 6. 2021.
2. Při stanovení výživného vycházel soud I. stupně ze zjištění, že naposledy bylo výživné stanoveno v roce 2003 částkou 2.000 Kč měsíčně, kdy syn měl 3 roky a nyní studuje střední školu a chystá se na školu vysokou. Oba rodiče mají vedle syna D. další vyživovací povinnost k nezletilému dítěti. Dovodil, že potřeby syna výrazně vzrostly a vzhledem k tomu, že sice příjem otce v poslední době poklesl, avšak jeho majetkové poměry jsou dobré, bylo výživné zvýšeno na 5.000 Kč měsíčně.
3. Proti tomuto rozsudku podal otec odvolání, které blíže neodůvodnil.
4. U jednání otec odůvodnil své odvolání a namítal, že přiznání výživného je v rozporu s dobrými mravy, neboť syn se k otci nechová dobře a i přes svůj věk a možnost rozpoznat příčiny neprobíhajícího styku otce se synem, se s otcem nestýká a nekomunikuje s ním. Další důvod pro nepřiznání výživného pro rozpor s dobrými mravy, spatřuje otec v tom, že syn na něj podal návrh na exekuci, což postihlo i prarodiče. Syn lže ohledně své životní úrovně a také v tom, že nemá příjem, když je zřejmé, že měl příjem z fotografování a také jako číšník. Svým chováním poškozuje otce mezi přáteli, v rodině a dále mu neposkytl pomoc v jeho zhoršeném zdravotním stavu. Otec poukazuje na svůj zdravotní stav, ztrátu zaměstnání a příjmů a svoji majetkovou situaci, kdy nemá kde bydlet a má příjem pouze z částečného invalidního důchodu okolo 6.000 Kč, přičemž má celkové dluhy 387.000 Kč. Soud nedostatečně zjistil příjmy matky, která měla příjem z podnikání v taxislužbě a prodeje bytu a domu a její majetková situace je daleko lepší než u otce.
5. D. M. ve vyjádření k odvolání poukazuje na věcnou správnost rozhodnutí soudu I. stupně a navrhuje rozsudek soudu I. stupně potvrdit.
6. Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, jako soud odvolací (§ 1 odst. 2 zákona o zvláštních řízeních soudních – dále jen z. ř. s., § 10 odst. 1 občanského soudního řádu - dále jen o. s. ř.), po zjištění, že odvolání bylo podáno včas (§ 1 odst. 2 z. ř. s., § 204 odst. 1 o. s. ř.), k tomu oprávněným subjektem (§ 1 odst. 2 z. ř. s., § 201 o. s. ř.), směřuje proti rozhodnutí, které lze odvolání napadnout (§ 1 odst. 2 z. ř. s., § 201 a § 202 o. s. ř. a contrario), přezkoumal rozsudek soudu I. stupně a řízení mu předcházející nad rámec uváděných odvolacích důvodů (§ 28 odst. 2, 3 z. ř. s.), řízení doplnil dále uvedenými důkazy a dospěl k závěru, že jsou ve věci důvody pro změnu rozhodnutí soudu I. stupně. Řízení ve věci změny výživného pro zletilé dítě náleží v souladu s § 20 odst. 1 z. ř. s. mezi řízení ovládaná zásadou oficiality, kdy soud je povinen náležitě objasnit skutkový stav věci i v případě, že účastníci důkazy nenavrhlí. V rámci odvolacího řízení může soud přihlížet i k novým skutečnostem (§ 28 odst. 1 z. ř. s.).
7. Předci a potomci mají vzájemnou vyživovací povinnost.
/§ 910 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník/

8. Pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlídně se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.
/§ 913 odst. 1, 2 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník/
9. Životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.
/§ 915 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník/
10. Rozhoduje-li soud o vyživovací povinnosti rodiče k dítěti nebo o vyživovací povinnosti předka k nezletilému dítěti, které nenabýlo plné svéprávnosti, a majetkové poměry osoby výživou povinné to připouštějí, lze za odůvodněné potřeby dítěte považovat i tvorbu úspor, nevylučují-li to okolnosti zvláštního případu; poskytnuté výživné přechází do vlastnictví dítěte. O správě takto poskytnutých částek platí obecná pravidla o jmění dítěte.
/§ 917 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník/
11. Výživné se plní v pravidelných dávkách a je splatné vždy na měsíc dopředu, ledaže soud rozhodl jinak nebo se osoba výživou povinná dohodla s osobou oprávněnou jinak. Po osobě výživou povinné, která je v prodlení s placením výživného, může osoba oprávněná požadovat zaplacení úroku z prodlení.
/§ 921 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník/
12. Výživné lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení; u výživného pro děti i za dobu nejdéle tři let zpět od tohoto dne.
/§ 922 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník/
13. Změní-li se poměry, může soud změnit dohodu a rozhodnutí o výživném pro nezletilé dítě, které nenabýlo plné svéprávnosti.
/§ 923 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník/
14. Ze zprávy zaměstnavatele matky XXXX soud zjistil, že od ledna 2019 do dubna 2020 činil její průměrný čistý měsíční výdělek 19.960 Kč. Ze zprávy zaměstnavatele otce XXXX bylo zjištěno, že od ledna 2019 do dubna 2020 byl otec po většinou v pracovní neschopnosti a pokud odpracoval plnou měsíční pracovní dobu, byl jeho příjem 9.504 Kč měsíčně.
15. Z výpovědi D. M. bylo zjištěno, že byl letos přijat ke studiu na Karlovu univerzitu v Praze, bydlet bude na kolejích asi za 3.000 Kč měsíčně. Z jeho výpovědi vyplývá, že za fotografování pro školu dostal jednorázovou odměnu 500 Kč a asi tři měsíce chodil na brigádu jako číšník. Dále bylo zjištěno, že otec ho kontaktoval v deváté třídě, kdy přišel neohlášeně do školy. Z výpovědi otce bylo zjištěno, že podnikal do roku 2012, potom do roku 2016 nepracoval. V současné době pobírá částečný invalidní důchod ve výši 6.664 Kč měsíčně, a to od ledna 2020. Má dluhy u pana K. ve výši 157.000 Kč, u rodičů 130.000 Kč a dále dluh ze směnky ve výši 100.000 Kč. Bydlí v zahradním domku rodičů, který však bude muset vyklidit, neboť rodiče mají strach z exekucí. Z výpovědi otce vyplývá, že syna kontaktoval asi v šestnácti letech, nejdříve syn jevil zájem o styk, ale potom mu to matka zakázala, následně ho kontaktoval v sedmácti letech na gymnáziu, kdy syn nechtěl s otcem jít, tvrdil, že mu to matka a otčím zakázali a on uvidí podle toho, jak otec zaplatí výživné. Při další schůzce byli spolu na kafe a syn uváděl, že si vydělává jako číšník a má příjem z fotografování. Matka ve výpovědi popřela, že by synovi zakázala styk s otcem, pouze po něm chtěla, aby dal vědět, když za otcem půjde a aby si na otce dával pozor. Dále bylo zjištěno, že taxislužbu

provozoval jako přivýdělek její manžel asi jeden rok. Byt prodali kvůli stavbě domu, dům však z finančních důvodů nedokončili a museli ho prodat a ještě doplatit 300.000 Kč na hypotéku.

16. Otec doložil fotografie SMS zpráv na telefonu z kontaktu se synem, z kterých vyplývá, že syn sděluje, že má práci hned po škole a že má focení a že pak bude upravovat fotky. Ze směnky z 19. 3. 2020 vyplývá dluh otce ve výši 100.000 Kč, z potvrzení z 19. 2. 2015 potom dluh otce u rodičů 130.000 Kč a z exekučního návrhu ze dne 17. 7. 2020 dluh u M. K. ve výši 157.000 Kč. Dále otec doložil fotografii nynějšího bydlení a stav a rozsah oprav domu v XXXX. Z potvrzení z 16. 8. 2016 bylo zjištěno, že otec zaplatil splátku půjčky u D. Š. ve výši 2.970.000 Kč na koupi a rekonstrukci domu v XXXX. Z čestného prohlášení advokáta Mgr. Jaroslava Machálka vyplývá, že do spisu Okresního soudu v Kroměříži sp. zn. 13 P 175/2001 doložil mini DV videokazetu, na které byl zachycen útok matky na otce. Dále otec doložil fotografii svého obličeje s projevy nemoci.
17. Odvolací soud se ztotožňuje s hodnocením důkazů učiněným soudem I. stupně a z těchto důkazů učiněnými skutkovými zjištěními. Po doplnění dokazování odvolacím soudem lze uzavřít, že z výpovědi rodičů vyplývá, že oba mají jednu další výživovací povinnost k nezletilému dítěti. Současný příjem matky činí necelých 20.000 Kč měsíčně, u otce je to částečný invalidní důchod ve výši 6.664 Kč měsíčně. Manžel matky zemřel XXXX a dle zprávy jeho zaměstnavatele činil jeho příjem kolem 34.000 Kč měsíčně. Od úmrtí manžela matky pobírá matka vdovský důchod 8.247 Kč, což vyplývá z výpovědi matky a ze zprávy České správy sociálního zabezpečení. Z výpovědi matky a syna je zřejmé, že syn nastoupil 1. 9. 2016 na střední školu a z výpovědi syna bylo zjištěno, že byl přijat na Karlovu univerzitu v Praze. Ze zprávy zaměstnavatele matky bylo zjištěno, že matka měla v roce 2016 a 2017 příjem okolo 10.000 Kč měsíčně. V roce 2018 byl příjem matky u XXXX přes 20.000 Kč. V letech 2019 a 2020 činil průměrný příjem matky u nynějšího zaměstnavatele XXXX vsetín okolo 20.000 Kč měsíčně, tyto skutečnosti jsou zřejmé ze zpráv zaměstnavatelů. Otec ukončil v roce 2013 podnikání a v dalších letech nepracoval, jak je zřejmé z jeho výpovědi. Ze zprávy XXXX vyplývá, že od 7. 4. 2016 je zde otec zaměstnán s hrubou mzdou 12.143 Kč. Ze zprávy tohoto zaměstnavatele vyplývá, že otec vykazuje velmi časté pracovní neschopnosti a pokud odpracuje plnou pracovní dobu, pohybuje se jeho příjem okolo 9.000 Kč měsíčně. Z výpovědi otce bylo zjištěno, že v roce 2013 koupil nemovitost za 8.500.000 Kč, kterou následně prodal za 12.900.000 Kč. Z výpovědi otce také vyplývá, že ukončil pracovní poměr u zaměstnavatele XXXX ze zdravotních důvodů a od ledna má příjem pouze z částečného invalidního důchodu 6.664 Kč měsíčně. Dále bylo zjištěno, že má dluhy v celkové výši 387.000 Kč, což je zřejmé z výpovědi otce, která je v souladu s doloženou směnkou, doloženým exekučním návrhem a potvrzením sepsaným s jeho rodiči.
18. Rozsudek o stanovení výše výživného lze změnit, pokud dojde ke změně poměrů rodičů či dítěte. V dané věci je zřejmé, že naposledy bylo výživné stanoveno na částku 2.000 Kč měsíčně v roce 2005. Soud vycházel z příjmu otce okolo 20.000 Kč měsíčně, matka byla na mateřské dovolené a nezletilý nastoupil do mateřské školy. S růstem věku D. se výrazně zvýšily jeho potřeby, což je bez dalšího důvodem pro změnu výživného. Výživné však lze ve smyslu § 922 odst. 1 občanského zákoníku změnit nejvýše tři roky zpětně od podání návrhu. Návrh na zahájení řízení byl podán dne 16. 3. 2015 a lze tedy výživné zvýšit od 16. 3. 2012. Vzhledem k tomu, že k tomuto datu již byl D. o deset let starší než při poslední úpravě výživného, bylo výživné zvýšeno od tohoto data. Další změna poměrů nastala s nástupem D. na střední školu, kdy se opět výrazně zvýšily jeho potřeby. Proto soud zvýšil výživné od 1. 9. 2016. K dalšímu zvýšení potřeb D. došlo v souvislosti s jeho přijetím na vysokou školu, a proto bylo od 1. 8. 2020, kdy již vznikly náklady v souvislosti s nástupem na vysokou školu v novém školním roce, zvýšeno výživné.
19. Při stanovení výše výživného vycházel soud ze zjištění, že matka má výživovací povinnost ještě k nezletilému D., narozenému XXXX, se kterým byla matka do 23. 6. 2014 na rodičovské

dovolené, následně byla dalších pět měsíců evidována na úřadu práce s podporou 3.694 Kč a 2.955 Kč měsíčně, poté pracovala od 1. 4. 2015 do 28. 2. 2016 s příjmem 9.691 Kč měsíčně, v roce 2016 s příjmem 12.963 Kč měsíčně, v roce 2017 s příjmem 14.615 Kč měsíčně. Od 19. 3. 2018 do 19. 3. 2019 pracovala s příjmem okolo 17.000 Kč měsíčně a od 1. 1. 2019 pracuje u současného zaměstnavatele XXXX s nynějším příjmem kolem 23.000 Kč měsíčně. V roce 2017 matka ovdověla a pobírá vdovský důchod 8.247 Kč a její syn D. pobírá sirotčí důchod 7.139 Kč měsíčně. Otec je v současné době nezaměstnaný a pobírá pouze invalidní důchod ve výši 6.664 Kč měsíčně. Otec podnikal do roku 2012 a vykazoval základ daně kolem 130.000 Kč měsíčně. Následně nepracoval až do roku 2016, kdy nastoupil k XXXX s příjmem okolo 12.000 Kč hrubého měsíčně, když však otec měl časté pracovní neschopnosti a jeho příjem se reálně pohyboval v částkách pod 9.000 Kč měsíčně. Z výpovědi otce vyplynulo, že tento pracovní poměr ukončil dohodou ze zdravotních důvodů. Otec má další vyživovací povinnost k nezletilé dceři a vykazuje dluhy v celkové výši 387.000 Kč. Ve vztahu k příjmům a majetkové situaci otce, odvolací soud uzavřel, že otcem vykazované příjmy jsou netransparentní a neodpovídají jeho majetkové situaci. Otec vykazoval z podnikání základ daně z příjmu kolem 130.000 Kč, přitom si mohl dovolit zakoupit dům v XXXX za 8.500.000 Kč a tento zhodnotit tak, že byl prodán za 12.900.000 Kč. Taková majetková transakce rozhodně neodpovídá jeho příjmům okolo 130.000 Kč před zdaněním. I pokud by otec namítal, že kupní cenu na dům kryl hypotékou a půjčkami, tak toto neobstojí, neboť u těchto půjček musel předpokládat vysoké splátky, které by si mohla dovolit pouze osoba s příjmem v řádu několika desítek tisíc měsíčně, s příjmem výrazně převyšujícím 100.000 Kč měsíčně. Je věcí každého v jaké výši si obstará příjem na krytí životních potřeb a nepochybně bylo právem otce, aby přestal pracovat, nicméně prvořadou povinností otce je zajistit, aby bylo kryto výživné k jeho nezletilým dětem. Pokud se tedy rozhodl nepracovat, měl zajistit, aby byla kryta vyživovací povinnost k jeho nezletilým dětem i v době, kdy nebude pracovat, popřípadě v další době, která přinese snížení příjmů otce až do výše, jakou by výživné dosahovalo dle možností a schopností otce, pokud by i nadále pracoval. Otec tedy v době, kdy byla jeho majetková situace velmi dobrá, měl zajistit část svých finančních prostředků k tomu, aby byla zajištěna jeho vyživovací povinnost k synovi až do doby, než bude schopen se samostatně živit. Z tohoto pohledu tedy odvolací soud nepřihlížel k tomu, že od roku 2013 otec neměl žádný příjem a následně nízký příjem kolem 9.000 Kč měsíčně a nyní má pouze částečný invalidní důchod ve výši přes 6.000 Kč měsíčně. Výživné bylo podle § 913 odst. 2 občanského zákoníku určeno z toho, že v možnostech a schopnostech otce bylo dosahovat příjmu v rádech desítek tisíc korun měsíčně a tohoto příjmu se vzdal. S ohledem na shora uvedené a s přihlédnutím k potřebám dítěte, příjmům a majetkovým poměrům matky bylo výživné zvýšeno od 16. 3. 2012 do 31. 8. 2016 na 3.000 Kč měsíčně, od 1. 9. 2016 do 31. 7. 2020 na 3.400 Kč měsíčně a od 1. 8. 2020 do budoucna na 3.800 Kč měsíčně.

20. Protože výživné bylo zvýšeno tři roky zpětně od podání návrhu, vždy od okamžiku změny poměrů, vznikl otci na zvýšeném výživném dluh. Tento spočívá v rozdílu mezi dosud stanoveným výživným 2.000 Kč a nově zvýšeném výživném, tedy za dobu 16. 3. 2020 do 31. 8. 2016 za 53,5 měsíce po 1.000 Kč měsíčně, od 1. 9. 2016 do 31. 7. 2020 za 47 měsíců po 1.400 Kč měsíčně a za měsíc srpen 2020 ve výši 1.800 Kč měsíčně, celkem tedy 121.000 Kč. Vzhledem k výši dluhu byla otci poskytnuta delší než zákonná lhůta k úhradě dluhu, a to lhůta tří měsíců k obstarání si prostředků na úhradu dluhu.
21. Otec namítal, že zvýšení výživného je v rozporu s dobrými mravy, neboť syn projevuje k jeho osobě neúctu, nestýká se s ním a dokonce na jeho osobu podal návrh na exekuci pro dlužné výživné. Odvolací soud však dospěl k závěru, že tato námitka neobstojí. Mezi rodiči je nesporné, že styk otce se synem od raného věku neprobíhal a otec se pokusil o styk s nezletilým v jeho věku patnácti až šestnácti let a následně ještě dvakrát. Otec tvrdil, že matka styk otce se synem zakázala a mařila, matka toto popírá. Z výpovědí jak otce,

tak i syna vyplývá, že syn se s otcem třikrát sešel a následně neměl již o styk zájem. Z obsahu výpovědi je však také zřejmé, že předmětem schůzek byla i otázka výživného. Pokud se otec upřímně skutečně snažil navázat styk s nezletilým, bylo zcela nevhodné řešit otázku výživného s dítětem ve věku šestnácti až sedmnácti let, který byl plně finančně závislý na rodičích a neměl ani možnost otázku výživného ovlivnit. Ze zjištěných skutečností nelze uzavřít, že by vina na neuskutečňování kontaktů syna s otcem ležela výhradně na straně syna, když otec dlouhodobě neprojevoval zájem o syna, a to ani osobní, ani jiný a do kontaktů se synem se snažil vstoupit až v době, kdy byla řešena otázka zvýšení výživného. Podání návrhu na exekuci dlužného výživného není jednáním proti dobrým mravům, ale řádným výkonem práva.

22. Otec namítal, že matka měla příjem z podnikání v taxislužbě a z prodeje nemovitostí. Matka ve své výpovědi věrohodně vysvětlila, že příjem z prodeje bytu byl použit na stavbu domu, která se však z finančních důvodů nedokončila a byla prodána. Je logické, že příjmy z tohoto prodeje musely být použity na zajištění bydlení. Ve vztahu k podnikání v taxislužbě matka uvedla, že šlo o krátkodobý přivýdělek jejího zemřelého manžela. Soud skutečnost, že matka do roku 2017 vedla společnou domácnost s manželem, který měl vyšší příjem a mohl se podílet z větší části na placení nákladů společné domácnosti, hodnotil při posouzení příjmu a majetkové situaci matky. Navíc je odvolací soud přesvědčen, že dítě má právo podílet se na životní úrovni rodiče, tedy pokud by životní úroveň matky byla zvýšena, mělo by to vést k navýšení životní úrovně dítěte a nikoliv ke snížení výživného otce.
23. V řízení bylo prokázáno, že syn D. v rozhodném období řádně studoval základní školu, následně střední školu a nyní nastupuje na vysokou školu, a to v řádném denním studiu. Pokud tedy měl nějaké příjmy v době tohoto studia, šlo o drobné příjmy z brigád, které rozhodně nemění nic na tom, že syn se připravuje na budoucí povolání a že vyživovací povinnost rodičů k dítěti stále trvá. Navíc zjištěná výše příjmů není takového charakteru, aby měla vliv na výši vyživovací povinnosti rodičů.
24. Rozsudek soudu I. stupně byl změněn a proto podle § 224 odst. 2 o. s. ř. rozhodl odvolací soud o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů. Podle § 23 z. ř. s. je řízení o věci výživného zahájené v době nezletilosti dítěte řízením, které mohlo být zahájeno i bez návrhu, a proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Zlín 18. srpna 2020

JUDr. Jiří Rezek v. r.
předseda senátu